

Der er sagt uden for denne Sal, at man vilde ønske, at disse Forslag kom frem fra en nænsom Haand, at man med en nænsom Haand vilde tage paa Folkekirkens Anliggender. Ja, en saadan Udtalelse kan jeg forstaa. Efter at det nu er over 50 Aar siden, vi fik Trosfrihed indført her i Landet, og efter at vi i disse 50 Aar have gjort grumme lidt for at lovgive paa disse Omraader, ere Modsetningerne voksede og voksede stærkt inden for Folkekirken, og med hvert Aar, der er gaaet, have Modsetningerne været vanskeligere at forlige, medens der ogsaa samtidig er blevet stor Ligealdighed, der er groet op, og derfor er der Grund til at tage med nænsom Haand paa disse Anliggender, naar man vil lovgive her. Men jeg forstaaer ikke bedre, det har i alt Fald været Hensigten, end at disse Lovforslag netop ere bragte her ind paa den danske Rigsdag med en nænsom, mild og blød Haand. Der er nogle, der mene, at det er en alt for mild og blød Haand; der er nogle, der mene, at der skulde have været taget ganske anderledes fat, at man skulde have givet endnu friere Regler for Folkekirkens Bestyrelse, at man skulde have givet udstrakt Frihed paa mange flere Omraader, end her er givet. Det har været alt for nænsom en Haand, der har bragt disse Forslag ind. Og blandt dem, der mene saaledes, er jo det ærede Medlem for Kjøbenhavns 5te Valgkreds (Borgbjerg) og det ærede Medlem for Odense. Amts 8de Valgkreds (Holm), naar han taler om Menighedens Indflydelse paa Valg af Præster; der skulde man være gaaet anderledes stærkt til Værks. Der er andre, der mene, at denne Haand er en grov, ru Haand, der har taget alt for kraftigt fat, og ikke paa nogen Maade har vist Nænsomhed. Jeg vil her sige, som jeg sagde, da jeg begyndte, at, naar vi skulle indrette Folkekirken saaledes, at den virkelig skal være et Fristed for den levende Menighed, for de forskellige Retninger, saa kan det ikke nytte, at de, som mene, at der her er taget alt for mildt og blødt fat, sige: Vi ville have vor Villie sat igennem; ellers bryde vi os ikke om at faa noget gennemført, eller at andre, der mene det modsatte sige: Vi ville have vor Villie sat igennem; ellers bryde vi os ikke om at faa noget gennemført. Paa dette Omraade, tror jeg, det gælder i endnu højere Grad end paa mange andre, at de forskellige Retninger maa lære at resignere. Det er jo slet ikke Tilfældet, at man der ved kun naar et Resultat, der er Resigna-

tionens; nej, derigennem tror jeg, at man naar et Resultat, som kan blive af den Art, at selv om det i disse Dage kan koste Kamp at faa det ført igennem, saa vil der ikke gaa mange Aar, inden man trindt omkring i de forskellige Retninger i Menigheden vil sige: Vi ville ikke give Slip paa disse Love, thi vi erkende, at de have ført os et godt Skridt fremad til at indrette Folkekirken saaledes, at den er bleven et virkelig Hjem for Menighedslivet.

Moestrup: Da de fleste af de Talere, der hidtil have haft Ordet i denne Sag, have hørt til Tingets ældste Medlemmer, der ved tidligere Lejligheder have taget Del i Forhandlinger om Spørgsmaal af denne eller lignende Art, kan det være mindre opmuntrende for et af Tingets yngre Medlemmer at komme frem med almindelige Lægmandsbetragtninger angaaende denne Sag. Vi hørte jo nylig i Dag den første ærede Taler ud fra et skarp-sindigt, juridisk Standpunkt holde et meget udførligt Foredrag om Kirkens retslige Stilling inden for Staten. Det forekommer mig imidlertid, at da de Forhold, som omhandles i disse Lovforslag, i deres store Almindelighed berøre den store, brede Befolkning, saa bør ogsaa Tanker og Opfattelser, som mere have hjemme ude i de almindelige, brede Lag af Befolkningen, komme til Orde.

Jeg har ved forskellige Lejligheder, bl. a. nys ved Finanslovens 1ste Behandling, tilladt mig at anstille nogle faa Betragtninger over de kirkelige Forhold her i Landet. Jeg har særlig søgt at paavise, at hvis Folkekirken skulde svare til sit Navn, blev det nødvendigt, at man snart gik til at lade de brede Lag af Befolkningen faa nogen Indflydelse paa Kirkens Styrelse. Det er ud fra denne Opfattelse, at jeg har ønsket, at vi snart maatte komme i Gang med en virkelig Lovgivning, og det glæder mig, at den ærede Minister for Kirke- og Undervisningsvæsenet ogsaa er enig med mig i denne Betragtning, idet han, da han forelagde Lovforslagene, udtalte: „Vil man gøre Folkekirken afholdt af dens Medlemmer, da bør man efter min Mening give dem Indflydelse paa Styrelsen af Folkekirkens Sager, thi derigennem vækkes Interesse og Kærlighed for dem.“ Den ærede Minister nævnedes endvidere i det Foredrag, han holdt, da han forelagde de her til Behandling værende Sager, at Befolkningen tidligere har haft Indflydelse paa Kirkens Stilling her i Landet, navnlig hvad Præstevalget angaar. Den ærede